

СЮЛЮМАН

Че защо плаче?

МОМЧЕНЦЕТО

Зарад баща ми.

СЮЛЮМАН

Е, хади ази

теб да тя взема, от сега мое

момче да станеш.

МОМЧЕНЦЕТО

/Мълчи и гледа изниско към майка си/.

СЮЛЮМАН

Ще тя изуча:

и ти ще станеш голям чиновник;

ще носиш сабя, на кон ще ездим.

МАЙКАТА

Не слушай, синко, недей ся врича.

/Сюлюман я изглежда гневно, някои от солдатите се спущат та я напъждат към другите робини/.

СЮЛЮМАН /към момченцето/

Какво ще кажеш?

МОМЧЕНЦЕТО

Какво ще кажа;

недей мя лъга, ами пустни мя

да си отидим със мама двама.

СЮЛЮМАН

Защо не рачеш с мен да останеш?